

*Історія
Чорнухинської школи,
написана учителем історії
Загороднім
Віктором Олександровичем*

ГІМН УКРАЇНИ

Муз. М.Вербицького

Сл. П.Чубинського

Ще не вмерла України, ні слава, ні воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші вороженьки як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Станем, браття, в бій кривавий від Сяну до Дону
В ріднім краю панувати не дамо нікому:
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє.
Ще у нашій Україні доленька наспіє.

А завзяття, праця щира свого ще докаже.
Ще ся волі в Україні піснь гучна розляже
За Карпати відоб'ється, згомонить степами.
України слава стане поміж ворогами.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

ГІМН ЧОРНУХІНСЬКОЇ ШКОЛИ

Муз. В.Д.Стеценка

Сл. В.І.Розсохання

*Ми будем пам'ять вічно берегти
Про дружбу нашу і дзвіночок школи.
І нам завдання: шлях свій віднайти,
Та не забудь стежок сюди ніколи.*

*Приспів: Хай наша воля Многою пливе,
Хай наша доля щедро усміхнеться ,
Хай нашій школі щедро заживеться ,
Чорнух дитинство щастям оживе.*

*Ми школи збережемо заповіт
І погляд наш в поля і небо рідне:
Пам сонце - Україною у світ,
Пам серце Батьківщиною окріпне.
Приспів.*

*Освіту ми в цій школі здобуваєм,
Пут славний світ й найкращі вчителі,
І дивляться крізь сонечко сади,
І мудрий світ очей Сковороди.*

Приміщення Чорнухинської школи будувалося земством Лохвицького повіту Чорнухинської волості з 1900 по 1903 роки. З вересня 1903 року тут відкрилася Чорнухинська міністерська двокласна школа з п'ятирічним терміном навчання. З 1903 по 1917 рік в школі щорічно навчалось 100 – 212 учнів, яких навчали чотири вчителі в чотирьох класних приміщеннях першого поверху. На другому поверсі були квартири вчителів. З 1903 року майже до самої революції 1917 року завідував школою Максим Антонович Дрозд. Учителями працювали Боровська Неоніла Федорівна, Піджуківич Анна Тур'ївна, Іванецький Микола Іванович. Гімнастику викладав Євдоким Андрійович Приймак, закон Божий – отець Покровської церкви с.Чорнух Георгій Андрієвський. Почесним наглядачем за благонадійністю учителів і вихованням учнів працював земський начальник Дорошенко А.А.

Перший випуск учнів відбувся 1906 року, а всього до революції 1917 року відбулося 12 випусків. Але посвідчення про закінчення повного курсу навчання одержувало щорічно менше п'ятої частини учнів, бо більшість їх мала змогу ходити до школи лише взимку. Так, на 1 січня 1911 року тут навчалися 183 хлопці і 29 дівчат, а закінчили курс навчання 9 хлопців і 4 дівчини.

Після революції 1917 року профіль цього навчального закладу і його структура декілька разів змінювалась.

В лютому 1918 року Рада Народних Комісарів РРФСР прийняла постанову про увіковічнення пам'яті видатних діячів минулих часів Російської держави. В їх числі значилося й ім'я нашого земляка, видатного українського філософа Г.С.Сковороди, ім'я якого було присвоєно Чорнухинській школі-гімназії, директором якої став Корнієнко Тригорій Миколайович. Гімназія мала чотири класи і за обсягом програмного матеріалу відповідала семирічній школі, а в наступному навчальному році вона мала вже п'ять класів. У 1920 – 1921 навчальному році з перших чотирьох класів гімназії утворено Чорнухинську трудову школу, а з двох старших – соціально-економічну професійну школу. В 1921 – 1922 навчальному році соціально-економічну школу перетворено в дворічні педагогічні курси, які в 1922 році було ліквідовано, а відкрито сільськогосподарську професійну школу ім. Г.С.Сковороди, яку очолив Булда Сава Андрійович. В цьому ж році до 200 – річчя з дня народження Г.С.Сковороди на садибі профшколи було встановлено бюст філософа. З 1923 і до закриття профшколи в Чорнухах нею керував Борсук Юрій Андрійович.

З 1931 по 1934 рік в приміщеннях, збудованих у 1900 – 1903 роках, тобто в приміщенні школи, існував сільськогосподарський технікум, створений на базі с/г профшколи.

В 1934 році, здійснюючи постанову партії і уряду про запровадження середньої освіти в селі Чорнухах була відкрита Чорнухинська середня школа ім. Т.С.Сквороди.

Першим директором Чорнухинської середньої школи був Богданов, а потім Цукерман, Прокопенко, Павлов, Довженко.

При школі існували добре обладнані фізичний і хімічний кабінети, бібліотека, необхідне устаткування. З 1934 по 1941 рік школа зробила п'ять випусків десятих класів.

Окуповавши 17 вересня 1941 року Чорнухи і Чорнухинщину, фашисти вивозили і нищили тут все цінне. В Чорнухинській школі було зруйновано все обладнання фізичного і хімічного кабінетів, більшість парт і бібліотечні книги спалено, сплюндровано. Навіть пам'ятник великому українському філософу Т.С. Сквороді окупанти сплюндрували, скинули з постаменту і вкинули в сміттєву яму. Але хтось із мешканців Чорнух витяг його з ями і сховав у підвалі школи. Приміщення школи було перетворено на зсипний пункт.

Збереглася фотографія випускників Чорнухинської школи 1941 року. Вгорі справа фото Ленізи Олексіївни Бугорської, відважної партизанки-розвідниці, внизу зліва – Зуб Трохим Сергійович, який 31 рік працював у нашій школі учителем історії. Рівно через два роки після окупації – 17 вересня 1943 року - Чорнухи були визволені від німецько-фашистських окупантів. Навчання в школі було відновлено в перші дні після визволення.

В тяжких умовах післявоєнного часу проходило навчання в Чорнухинській середній школі, бо не вистачало необхідного: парт, дощок, не було паперу і підручників.

У 1944 році з десятого класу Чорнухинської середньої школи було випущено 11 учнів, у 1945 році – 8 учнів.

Контингент учнів поступово зростав, поліпшувалося обладнання кабінетів, заново створювалася бібліотека. Директорами школи в повоєнні роки були: Сидоренко, Саєнко, Тимошенко, Рябоус.

На 1957 – 1958 навчальний рік школа вже мала :

- *Добре обладнані фізичний і хімічний кабінети;*
- *Майстерню по обробці дерева і металу, збудовану силами школи;*

Тараж; Трактор і автомашину, одержані за здачу державі великої кількості металевого брухту.

За постановою Міністерства освіти УРСР про запровадження політехнічного навчання в 1957 – 1958 навчальному році було організовано два класи з виробничим навчанням, в яких запровадженні профілі професійної підготовки – основи землеробства, основи тваринництва, основи швейної справи.

Велику допомогу школа надавала місцевому колгоспові. Лише 1957 – 1958 навчальному році учні зібрали врожай кукурудзи на площі 35 гектарів, картоплі – на 18, назбирали 15 тонн жолудів для відгодівлі свиней. За цю допомогу колгосп подарував школі духовий оркестр на суму 9 тисяч карбованців.

При Чорнухинській школі існували навчально-дослідні ділянки, де юннати щорічно проводили досліди, збирали високі врожаї овочевих і зернових культур.

У 1957 році кращі юннати побували на Всесоюзній сільськогосподарській виставці.

В школі функціонували спортивний і географічний майданчики, працювало багато предметних гуртків. Особливо великою популярністю серед колективу учнів і жителів нашого селища користувалися виступи хорового, танцювального, музичного та фізкультурного гуртків.

За період з 1934 по 1957 рік Чорнухинська середня школа зробила 19 випусків десятих класів, випустивши з стін школи 680 учнів, які працювали у різних галузях народного господарства, зокрема: вчителів – 93, агрономів – 28, інженерів – 39, військовослужбовців – 38, лікарів – 17, робітників – 211, колгоспників – 81.

Колектив Чорнухинської середньої школи в 1957 – 1958 навчальному році складався з 42 осіб, з них вчителів початкових класів – 6, вчителів 5 -10 класів – 36. За освітою: 18 вчителів мали вищу освіту, 11 – здобували вищу, 11 мали середню спеціальну.

З 42 учителів 4 особи були членами партії, і 4 - членами ВЛКСМ.

Випуск Чорнухінської школи 1945 -1946 н/р.

На фотографії:

1-й ряд сидять напівлежачи учні (зліва на право):

1)Тоголь Ольга М.

Волошина Катерина

Лисенко (Сушко) Любов Никифоровна

Борсуک Параска П.

2-й ряд сидять вчителі (середній ряд)

Булда Дарина Федотівна, класний керівник класу, учитель російської мови і літератури.

Пімошенко – математик,

Гречаний Василь Прохимович – завідуючий райвно.

Саєнко Іван Христанович – історик, директор школи.

Перепадя Надія Порфирівна – фізик, математик

Саєнко Марія – вчителька української мови і літератури.

3-й ряд

Роз Василь

Квач Оксана

Циб Марія

Галушка Ніна

Король Валя

Бондик Поліна Ів.

Вовк Катерина Ів.

Сушко Дмитро П. – майбутній чоловік Лисенко Любові (проживають в Чорнухах)

Збереглася фотографія 11- го випуску учнів 10 – го класу Чорнухинської середньої школи 1950 року, подарована 20.11.2002 року колишнім випускником, нині жителем міста Севастополь Будаєм Анатолієм Олексійовичем. На фото зображені вчителі, що сидять зліва направо: історик Дараган В.П., фізик Парасенко Всеволод Васильович, географ Тречаний Василь Трохимович, учитель російської мови і літератури Будаї Дарина Федотівна, хімік, директор школи Рябоус Федір Назарович, завуч, учителька математики Адаменко Антоніна Іванівна, фізрук, російський філолог Завгородній Микола Степанович, учитель української мови і літератури Пономаренко К.І., учитель німецької мови Завгородній Іван Прокопович. Учні стоять: Тимощик Віталій, Марченко Ніна, Харсіка Галина, Парасенко Олександр, Гузій Віра, Тресь Тамара, Тимощик Павло, Ловков Леонід, Сивань Василь, Будаї Анатолій.

У січні 1959 року з учнів 8-9 класів Чорнухинської середньої школи була організована учнівська виробнича бригада, яка складалася з 4 ланок-класів і налічувала всього 90 учнів. Бригадиром виробничої бригади був Микола Шостак. За бригадою було закріплено 86,5 гектарів землі колгоспу ім. Жданова.

На цій землі вирощували озиму пшеницю - 21,5 гектара, кукурудзу - 54 гектари, моркву - 0,5 гектара, картоплю 10,5 гектара.

По закінченню сільськогосподарських робіт підведено підсумки і визначено кращих учнів, яких було премійовано таким чином: хлопці отримали відрізи на сорочки, а дівчата – відрізи на плаття, на головні хустки.

За всі роботи, виконані силами учнів, колгосп виплатив 16 160 карбованців.

25 серпня 1959 року у відповідності з "Законом про зв'язок школи з життям і про дальший розвиток системи освіти в країні" наша школа перейменована в Чорнухинську одинадцятирічну середню школу з виробничим навчанням ім. Г. С. Сковороди. Останній випуск одинадцятих класів був у 1966 році. В ці роки Чорнухинський район тимчасово не існував (з 1963 по 1966 рік) і Чорнухи входили до складу Лохвицького району. Ласкавої весняної пори 1966 року Чорнухинська середня школа, вшановуючи

пам'ять Ленізи Бугорської – відважної розвідниці-партизанки, організувала зустріч з її матір'ю Бугорською Єфросинією Павлівною. Після зустрічі педагогічний колектив сфотографувався на згадку з Єфросинією Павлівною і це фото увіковічило цю зустріч.

На фото зображені:

перший ряд зліва направо: Птертичко Валентина Павлівна, Жук Лідія Тригорівна, Журавель Воля Степанівна, Погибенко Галина Іванівна, голова сільради Надточій Михайло Михайлович, мати Ленізи Бугорської Єфросинія Павлівна, квіти якій вручила Погибенко Світлана, директор школи Сова Микола Радіонович, Зінчик Галина Тригорівна, Зуб Галина Кирилівна, Багрії Лідія Іванівна, Савенко Єфросинія Павлівна;

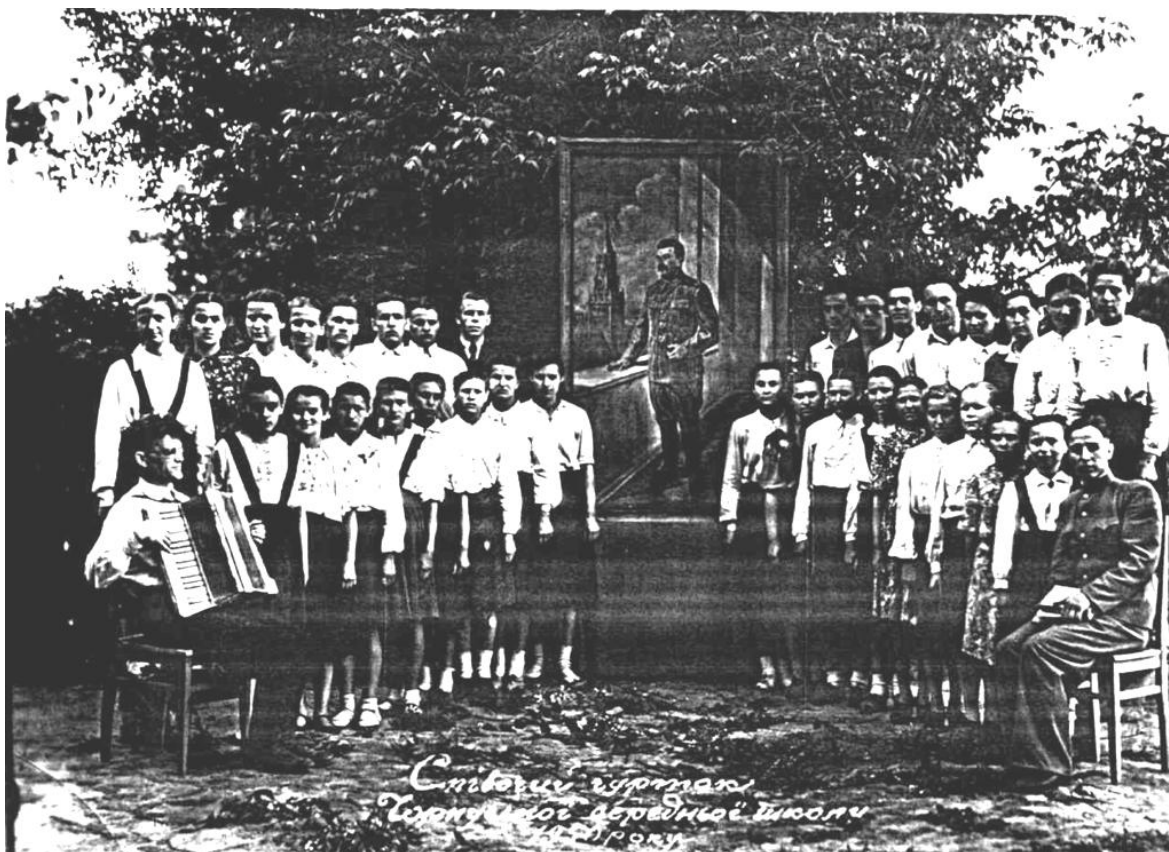
другий ряд зліва на право: Первушина Анастасія Мусіївна, Птурчин Ольга Наумівна, Безверхий Володимир Петрович, Ущатівська Марія Марківна, Скрипченко Микола Іванович, Ліхачова Галина Прохорівна, Колот Марія Іванівна, Ліхачов Василь Андрійович, Зуб Прохیم Сергійович, Тречаний Василь Прохимович, Сизова Надія Олексіївна, Рябоус Федір Назарович, Загородня Наталія Юхимівна, Парасенко Всеволод Васильович, Сокурко Івга Тригорівна, Біблій Василь Терасимович, Борсуک Іван Тригорович, Сирота Тригорій Федосійович, Онісімов Борис Тригорович, Олійник Іван Якович.

З січня 1967 року Чорнухинський район було відновлено. В 1969 році відбулася зустріч колишніх учнів і робітників Чорнухинської сільськогосподарської професійної школи ім.Т.С.Сковороди періоду 1923-1932 років. Збереглося фото, зроблене на згадку про цю зустріч.

На фото, зокрема, зображені:

в першому ряду: третім зліва сидить ПЕРЕЩЕНКО Іван Іванович (викладач Полтавського педінституту); п'ятий зліва ВОЙТЕНКО Василь Іванович (в той час завідувачий Чорнухинським райвно); шостий зліва БОРСУК Юрій Андрійович (колишній директор профшколи); а поруч з ним сидить ПЕЛУХ (Зуб) Антоніна Тригорівна (викладач Ленінградського кораблебудівного інституту); серед тих, що стоять, крайній зліва САВЧЕНКО ПІРОХІМ Тригорович (районний землевпорядник); поруч з ним Зуб ПІРОХІМ Сергійович; четвертий зліва ОЛІЙНИК Іван Якович; а поряд ІВАН ЛІТКА (соліст Кіровоградської філармонії); восьмий зліва ЗАРАЙСЬКИЙ Самуїл Калмович (доцент, викладач кафедри ремонту машин Української сільськогосподарської академії).

Збереглося фото шкільного хору 1950 року.

На фотографії зображені: перший ряд зліва направо: Ковтун Василь Михайлович – акордеоніст, Христич Тамара, Марченко Галина, Прокопенко Лідія, Білогай Ніна, Христич Ольга, Криворотенко Ольга, Марченко Ніна, Харсіка Галина, Ситник Ніна, Тресь Тамара, Гирман Віра, Чобітько Надія, Шумейко Ніна, Сокіл Лідія, Іващенко Валентина, Марченко Лідія, Приймак Петяна, Завгородній Микола Степанович, учитель російської мови і літератури, керівник гуртка. Другий ряд зліва на право: Гузій Галина, Черевко Ольга, Терасименко Олена, Тресь Катерина, Головань Ємілій, Пимощик Павло, Пимощик Віталій, Завгородній Іван Прокопович – учитель німецької мови, член гуртка; Охріменко Анатолій, Сивань Василь, Левков Лев, Будаї Анатолій, Жук Марія, Коломієць Ніна, Жук Катерина, Лець Олександр.

Шкільний хор обслуговував всі шкільні свята, вечори в Будинку культури, займав перші місця на конкурсах. Солісткою хору була Марченко Ніна.

НОВОСІДЛЯ НА ВУЛИЦІ ЛЕШІШ

Цей осінній день видався на диво сонячним і теплим. По-весняному привітно всміхалось сонце, по-весняному радісним був настрій в учнів і вчителів Чорнухинської середньої школи. Та й як не радіти, одержуючи такий чудовий подарунок — приміщення нової школи.

На славу потрудилась будівельниця Лохвицької державної механізованої колони № 73 тресту «Полтавськбуд», щоб нове приміщення прийшлося до душі школярам. Чималу допомогу подала будівельникам і громадськість райцентру. Тільки за літо цього року відбулося близько двадцяти батьківських зборів. Особливо активну участь взяли в будівництві батьки О. Г. Кононенко, А. О. Підлісний, Б. П. Шило, О. Ф. Пономаренко, В. О. Бутко, С. Г. Андрущенко та інші.

Старанно працювала на будівництві школи також учнівська виробнича бригада. І ось, нарешті, довгождана новосілля. На нього прибули будівельники, батьки, представники громадськості району. Урочистий мітинг відкрив член виконкому селищної Ради, секретар парткому колослу «Маяк» І. Ф. Шевченко. Тепло привітавши учнів і вчителів з початком занять у новій школі, він каждає слово голові виконкому районної Ради депутатів трудящих Г. В. Заїка.

— Нова школа — це прояв батьківської турботи, підкування партії і уряду про підростаюче покоління, — говорить Г. В. Заїка. — Дарунок цей ви одержуєте в знаменний рік — рік піввікового ювілею утворення Союзу РСР та 250-річчя з

дня народження великого філософа, нашого славного земляка Г. С. Сковороди. Ім'я якого носить ваша школа. Тож нехай навчання в новій школі принесе вам нові успіхи, нові здобутки.

Потім учнів та вчителів привітав головний інженер Лохвицької ПМК-73 І. П. Кривошей.

З теплими словами подяки будівельникам, батькам,

всім, хто брав участь у зведенні нового приміщення, виступив директор школи В. Т. Гречаний. Секретар шкільної комсомольської організації Ольга Сахновська від імені піонерів і комсомольців заповіла присутніх, що учні докладуть всіх зусиль для успішного оволодіння навчання. Будуть завжди показувати приклад у навчанні, вихованні, громадсько-корисній роботі.

І ось урочиста хвилинка. Виконроб Чорнухинської державної механізованої колони № 73 І. П. Нестеренко вручає директорowi школи символічний ключ. Учні дарують будівельникам букети квітів. Під урочисті звуки маршу голова виконкому районної Ради депутатів трудящих Г. В. Заїка перерізає червону стрічку на дверях школи. Світле приміщення наповнюється дитячими голосами, дзвенить радісним сміхом.

Чудовий дарунок одержали діти трудящих райцентру і навколишніх сіл в ювілейному році.

В. ЄВТУШЕНКО.

На фото: згорі — такий вигляд має новозбудований навчальний комплекс: посередині — вручається символічний ключ, його одержує директор школи В. Т. Гречаний.

2 жовтня 1972 року вступило в дію нове двоповерхове приміщення школи, збудоване в честь 250-річчя з дня народження Т.С.Сковороди , та посаджено алею з 250 саджанців дубочків. Чорнухинську школу будували будівельники Лохвицької пересувної механізованої колони №73 тресту "Полтавсільбуд" та будівельники Чорнухинської діляниці Лохвицької МПТК №73.

З нагоди відкриття школи в Чорнухах було проведено мітинг, який відкрив член виконкому селищної ради, секретар парторганізації колгоспу "Маяк" Іван Климович Шевченко. На мітингу виступили голова виконкому районної Ради народних депутатів Таврило Володимирович Заїка, головний інженер Лохвицької пересувної механізованої колони №73 Кривошей Іван Павлович, а виконроб Чорнухинської діляниці Лохвицької МПТК Нестеренко Леонід Петрович вручив директору школи Гречаному Василю Прохимовичу символічний ключ. Гречаний В.П. подякував будівельникам за їхню працю і чудовий дарунок вчителям і учням. Від імені учнів на мітингу виступила секретар шкільної комсомольської організації Чорнухинської школи Ольга Сахновська.

Під звуки маршу голова виконкому районної Ради народних депутатів Т.В.Заїка перерізав червону стрічку на дверях школи, яка гостинно прийняла своїх учнів.

Чорнуській середній школі—

40 років

(Історична довідка)

В лютому 1918 року Рада Народних Комісарів РРФСР прийняла постанову про увіковічнення пам'яті більше двохсот видатних діячів минулих часів Російської держави. В їх числі значилося і ім'я нашого земляка, видатного українського філософа Григорія Савича Сковороди, ім'я якого було присвоєне Чорнуській середній школі-гімназії. Виконуючи постанову Раднаркому, уряд України відкрив цю школу.

Так з 1918—19 навчального року в двоповерховому будинку двокласної міністерської школи почала своє існування Чорнуська школа. Директором її був призначений Г. М. Корнієнко.

Після реформи 1920 року молодші класи гімназії виділились у трудову школу (нині семірічка), а з старших класів було утворено професійну школу,

яка в 1922 році спеціалізувалась як сільськогосподарська. В цьому ж році (до 200-річчя з дня народження Г. С. Сковороди) на садибі профшколи було встановлено бюст філософа.

Сільськогосподарська профшкола під керівництвом вченого агронома Ю. Г. Борсука існувала до 1931 року, а потім була перетворена в загальноосвітню середню школу, яка існує й понині.

За час свого існування Чорнуська середня школа випустила кілька сотень учнів з середньою освітою, багато яких пізніше дістали вищу освіту і тепер працюють вчителями, інженерами, лікарями, агрономами, радянськими і партійними працівниками, здобули інші професії.

С. Булда,
організатор і перший керівник профшколи.

1. К. № 21. IX. 58.

Займаючись питанням історії нашої школи, тривалий час не було зрозуміло — їй присвоєно ім'я Григорія Сковороди в 1918 чи в 1922р. Тепер це достеменно відомо — 27 жовтня 1918 року. Про це є свідчення в газеті "Лохвицьке село" за 1 листопада 1918 року на яку спирається Віктор Ревезук у книзі "Полтавщина в добу української революції 1917-1920 років", що вийшла друком в Полтаві 2002 року. У 5 розділі цієї монографії, де розповідається про період гетьманату в Україні і описуються події з квітня по грудень 1918 року зокрема вказано "Якщо не було можливості відкрити окремі для роздільного навчання хлопчиків і дівчат гімназії, вони відкривалися як змішані, особливо в невеликих повітових містах і селах, 27 жовтня було відкрито вище початкове училище і змішана гімназія імені Г.С.Сковороди в Чорнухах. На її утримання місцеве земство виділило 5 тисяч карбованців і ще тисячу карбованців на стипендії для найбідніших дітей" (сторінка 84 монографії Ревезука, який оперується даними газет "Лохвицьке село" за 1.11.1918 року)

Ці дані підтверджує і ксерокопія з газети "Колгоспна праця" зміст якої ви можете прочитати і переконалися самі в тому, що і органи Радянської влади давали закладам в тому числі й нашій школі, імена видатних людей.

8 травня 1975 року з нагоди свята Перемоги педагогічний колектив Чорнухинської середньої школи сфотографувався на згадку. На фото зображені члени педколективу. Сидять зліва на право: Черв'як Михайло Олексійович

(завгосп школи), Безверхий Володимир Петрович, Гречаний Василь Прохимович, Ліхачова Галина Прохорівна, Ліхачов Василь Андрійович, Войтенко Василь Іванович (завуч), Зінченко Павло Іванович (директор); стоять зліва на право: Борсуک Іван Тригорович, Карпенко Микола Сергійович, Козленко Галина Прохорівна, Глуценко Тамара Миколаївна, Зозуля Віктор Тригорович, Лобко Ніна Тригорівна, Шульга Віра Іванівна, Коротенко Тригорій Миколайович, Зуб Галина Кирилівна, Войтенко Петяна Тригорівна, Хоменко Зінаїда Федорівна, Онісімова Петяна Федотівна, Швидун Галина Архипівна, Марченко Олександра Прохимівна, Журавель Воля Степанівна, Ущанівська Марія Марківна, Савенко Єфросинія Павлівна, Сизова Надія Олексіївна, Мокиєнко Віра Марківна, Багрій Лідія Іванівна, Стебіляєва Ольга Василівна, Бондаренко Ніна Тригорівна, Погибенко Галина Іванівна, Зубенко Михайло Іванович, Турлач (Кушвид) Петяна Миколаївна, Дубогрій Катерина Іванівна, Скрипченко Олександр Миколайович, Власенко Надія Олексіївна, Колот Марія Іванівна.

У 1984 році було урочисто відзначено 50-річний ювілей Чорнухинської середньої школи ім.Т.С.Сковороди. В наказі №59 по Чорнухинській середній загальноосвітній школі від 29 квітня 1984 року "Про 50-річний ювілей

середньої школи ім.Т.С.Сквороди” відзначалося, що школа стала кузницею молодих кадрів для всіх галузей народного господарства, науки і культури, внесла великий вклад у справу навчання і виховання учнівської молоді. За 50 років роботи школа дала знання близько 5 000 учнів 44 випусків, з них близько 2 400 – випускники десятих класів.

Відомо 120 прізвищ вчителів, що здійснювали свою нелегку працю на педагогічній ниві в нашій школі.

На 1984 ювілейний для Чорнухінської школи рік в ній навчалось 520 учнів, об'єднаних у 19 класів-комплектів. В школі працювало 37 вчителів і вихователів, з них 10 комуністів і 8 комсомольців. Школа працювала з продовженим днем навчання, функціонувало 7 груп продовженого дня. До послуг дітей і педагогів – шкільна бібліотека, повністю укомплектована підручниками для учнів 1-10 класів для безкоштовного користування.

Для здійснення трудового навчання школярів були добре обладнані майстерні по дереву та металу, навчально-дослідні ділянки, сад, квітники, шкільний дендрарій. Здійснюється професійна підготовка учнів 9-10 класів за професіями: хлопці – трактористи, дівчата – майстри машинного доїння. Заняття проводилися у відповідно обладнаних кабінетах, які були доповнені машинно-тракторним парком, майстернею, гаражем.

В 1983 році вступив у дію новий пришкільний інтернат на 50 місць для дітей навколишніх сіл, який мав всі необхідні умови для успішного навчання і здорового відпочинку.

Школа працювала за кабінетною системою. Обладнано 18 кабінетів, в тому числі фізичний, хімічний, біологічний, історичний, географічний, кабінет профорієнтації, функціонували Ленінська та піонерська кімнати, була обладнана кімната бойової та трудової слави, ігрові кімнати для дітей в групах продовженого дня, функціонував закритий стрілецький тир.

Учні школи були повністю забезпечені гарячим харчуванням.

На 1984 рік із стін школи вийшло 46 медалістів з 5 000 випускників за п'ятдесят років функціонування. Вчителі, що працювали в 1984-1985 навчальному році, сфотографувалися на згадку.

На фото зліва на право сидять: Шертичко Валентина Павлівна, Зінчик Ольга Петрівна, Онісімов Борис Тригорович, Кушвид П'єтяна Миколаївна (директор), Безлунна Людмила Михайлівна, Кривчун Ніна Дмитрівна, Артеменко Надія Данилівна, Онісімова П'єтяна Федотівна; стоять зліва на право: Нефьодова Надія Михайлівна, Бухало П'єтяна Тригорівна, Нестеренко Неля Вікторівна, Сова Марія Дмитрівна, Пастернак Ніна Миколаївна, Сагань Михайло Тригорович, Демченко Ніна Іванівна, Міщенко Раїса Василівна, Лисенко Людмила Олексіївна, Жовнір Олена Віталіївна, Власенко Надія Олексіївна, Шеличенко Василь Михайлович, Стеценко Марія Дмитрівна, Андріюк (Бабаєва) Світлана Віталіївна, Дубогрій Катерина Іванівна, Маслак Микола Олександрович, Стебіляєва Ольга Василівна, Зубенко Михайло Іванович, Комар Наталія Іванівна, Жовнір Петро Миколайович, Козерло П'єтяна Герасимівна, Апостол Людмила Тригорівна, Світайло Ніна Михайлівна, Чиж Олексій Олександрович, Пенцко Ольга Миколаївна, Марченко Олександра Прохимівна, Маслак Лідія Андріївна, Сова Анатолій Миколайович.

Історія школи зберегла імена всіх наставників-вчителів, які всю душу вкладали в справу навчання і виховання школярів. Це вони перші повели учнів у країну знань: Гречана Анастасія Іванівна, Загородня Наталія Юхимівна, Повстоніг Марина Онопріївна, Шило Ірина Андріївна, Сова Віра Прохимівна, Савенко Єфросинія Павлівна, Коломієць Любов Кирилівна,

Первушина Анастасія Мусіївна, Пономаренко Галина Порфирівна, Булда Ніна Григорівна, Гасуха Наталія Полікарпівна, Омеляненко Марина Михайлівна, Повх Анастасія Антонівна.

З класу в клас, сходинок за сходинок вели далі учнів в чудовий світ фізики і математики, мови і літератури, історії і географії, музики і образотворчого мистецтва вчителі: Артюк Василь Хомич, Адаменко Антоніна Іванівна, Апостол Андрій Павлович, Будай Дарина Федотівна, Завгородній Іван Прокопович, Олійник Віра Антонівна, Савицький Іван Петрович, Сокирко Івга Григорівна, Свір Микола Григорович, Луша Наталія Мефодіївна, Макаренко Олександр Тимофіївна, Олексієнко Надія Іванівна, Швидун Галина Архипівна, Коротенко Григорій Миколайович, Парасенко Всеволод Васильович, Касім Олександр Хомівна, Скрипченко Микола Іванович, Ліхачов Василь Андрійович, Ліхачова Галина Прохорівна, Данько Ангеліна Василівна, Зуб Галина Кирилівна, Зуб Прохім Сергійович, Сизова Надія Олексіївна, Журавель Воля Степанівна, Ущанівська Марія Марківна, Погибенко Галина Іванівна, Гасуха Майя Юріївна, Карпенко Микола Сергійович, Колот Марія Іванівна, Пурчин Ольга Наумівна, Сирота Григорій Федосійович, Олійник Іван Якович, Олійник Параска Дмитрівна, Козленко Галина Прокопівна, Безверхий Володимир Петрович, Буць Василь Свиридонович, Пономаренко Катерина Іванівна, Триценко Валентина Андріївна, Сердюк Олена Прохорівна, Підосва Устя Федорівна, Великолуз Іван Кузьмич, Губіна Петяна Степанівна, Іващенко Микола Ананьєвич, Гасуха Наталія Полікарпівна, Лукашенко Поліна Улянівна, Мележук Дарина Михайлівна, Ступка Микола Дем'янович, Савицька Явдоха Кіндратівна, Омеляненко Галина Михайлівна, Борсуک Григорій Семенович, Герасимович Олександр Володимирівна, Войтенко Василь Іванович, Войтенко Петяна Григорівна, Борсук Іван Григорович, Федорина Пайса Марківна, Капочкіна Ольга Іванівна, Лисенко Явдоха Петрівна, Рибак Катерина Климівна, Коблицька Варвара Петрівна, Ціпка Ніна Дмитрівна, Філоненко Ніна Іванівна, Любченко Анастасія Дем'янівна, Денисенко Домна Іванівна, Недовінчаний Анатолій Олександрович, Кононенко Лідія Михайлівна, Повстюк Наталія Прокопівна, Мирний Володимир Степанович, Моцієнко Віра Марківна, Олійник Андрій Іванович, Ташко Володимир Павлович, Пінчук Василь Миколайович, Завгородня Наталія Афанасіївна, Радченко Ольга Пилипівна, Кудояр Людмила Григорівна.

Багато сил і старання віддали школі по створенню затишку і чистоти працівники обслуговуючого персоналу: Приймак Галина Яківна, Лугова Петяна Марківна, Кривчун Петяна Мусіївна, Кривенко Галина Іванівна, Лянна Катерина Пантелеймонівна, Попівнич Петяна Тригорівна, завгосп Черв'як Михайло Олексійович.

Незмінні наставники учнів – старші піонервожаті школи – залишили в їхніх душах добрий слід і довгу пам'ять. І ми пам'ятаємо їхні імена: Півень Микола Ілліч, Пивовар Мотрона Павлівна, Моцієнко Тамара Омелянівна, Черв'як Валентина Павлівна, Макаренко Катерина Іванівна, Нефьодова Надія Михайлівна, Іващенко Варвара Михайлівна, Цимбал (Власенко) Надія Олексіївна, Самойлік (Жовнір) Олена Віталіївна. З часом вони стали наставниками-вчителями. В 1982 році колишні піонервожаті Чорнухінської СШ зустрілися, сфотографувалися на згадку, і це фото дає нам можливість ще раз згадати цих людей. На фотографії зображені колишні піонервожаті нашої школи: Півень Микола Ілліч, Зозуля (Макаренко) Катерина Іванівна, Черв'як (Пертичко) Валентина Павлівна, Надточій (Нефьодова) Надія Михайлівна, Цимбал (Власенко) Надія Олексіївна, Самойлік (Жовнір) Олена Віталіївна.

Вивчаючи історію Чорнухінської школи, мимоволі звертаєш увагу на ту обставину, що в ній кількість директорів була відносно невеликою за її

тривалий період, що свідчить про те, що всі люди, які займали цю відповідальну посаду, були здібними керівниками, вмілими організаторами і спеціалістами педагогічної ниви. В повоєнні роки до нового тисячоліття директорами Чорнухінської середньої школи працювали:

Рябоус Федір Назарович – з 1948 по 6 жовтня 1955 року;

Гречаний Василь Трохимович – з 10 жовтня 1955 року по 30 серпня 1962 року;

Зуб Трохим Сергійович – з 3 вересня 1962 року по 31 грудня 1962 року;

Сова Микола Радіонович – з 5 січня 1963 року по 26 листопада 1966 року;

Рябоус Федір Назарович (виконував обов'язки директора школи) – з 26 листопада 1966 року по 2 січня 1967 року;

Безверхий Федір Ваніфатович – з 2 січня 1967 року по 10 серпня 1968 року;

Гречаний Василь Трохимович – з 10 серпня 1968 року по 30 серпня 1973 року;

Зінченко Павло Іванович – з 30 серпня 1973 року по 21 серпня 1975 року;

Зінчик Галина Тригорівна – з 22 серпня 1975 року по 31 грудня 1982 року;

Зуб Трохим Сергійович – з 14 січня 1983 року по 2 січня 1984 року;

Кушвид Петяна Миколаївна – з 2 січня 1984 року по 28 серпня 1987 року;

Приймак Микола Олексійович – з 28 серпня 1987 року по 30 серпня 2000 року;

Ковган Олег Володимирович – з 31 серпня 2000 по 2003 рік;

Саражин Любов Андріївна – з 1 вересня 2003 року і донині.

Рябоус Федір Назарович

Гречаний Василь Трохимович

Зуб Трохим Сергійович

Сова Микола Радіонович

Безверхий Федір Ваніфатович

Зінченко Павло Іванович

Зінчик
Галина Григорівна

Кушвид
Тетяна Миколаївна

Приймак
Микола Олексійович

Ковган
Олег Володимирович

Саражин Любов Андріївна

З особливим піднесенням готувались учні і вчителі школи до відзначення 60-річчя з дня народження славної розвідниці-партизанки Ленізи Бугорської.

З листопада 1984 року було проведено мітинг, присвячений відкриттю меморіальної дошки про навчання Ленізи в Чорнухінській середній школі. В

цей же день відбувся урочистий піонерський збір піонерської дружини імені Лялі Убийвовк, в якому взяли участь однокласники Ленізи Бугорської та її мати.

З літературно-художнім монтажем на зборі виступили піонери 6 класу.

Ввечері в РБК відбувся вечір вшанування пам'яті Ленізи Бугорської, присвячений 60-річчю з дня народження. В святі взяли участь слідопити Полтавської школи №32 та школи міста Одеси. На вечорі матері Ленізи Бугорської Єфросинії Павлівні було вручено портрет Ленізи, написаний місцевим художником Луценком Юрієм Іполітовичем. В честь 60-річчя з дня народження Бугорської Ленізи біля школи посаджено 60 дубочків, 400 тюльпанів.

Було оголошено постанову бюро Чорнухинського райкому ЛКСМУ про присвоєння імені Ленізи Бугорської комсомольській організації Чорнухинської середньої школи.

В 1989 році перед приміщенням школи було встановлено бронзовий бюст відважної розвідниці-партизанки, випускниці нашої школи Ленізи Бугорської, на відкритті якого була присутня і виступила її мама Єфросинія Павлівна Бугорська, яку ви бачите на фото поруч з бюстом своєї дочки-героїні.

Учні Чорнухінської середньої школи добре опановують основи наук і неодноразово домагалися значних успіхів як на районних, так і на обласних олімпіадах.

У 1994 році на обласній олімпіаді з української мови та літератури учениця 8 класу Шумейко Наталія – шкільна поетеса, переможець районної олімпіади – порадувала нас, зайнявши в Полтаві почесне друге місце. Вона була нагороджена грамотою і грошовою премією. У 9 класі Наталія теж зайняла друге місце в області і була учасником Всеукраїнської олімпіади юних філологів у місті Ужгороді. У 10 класі Шумейко Н. зайняла перше місце на обласній олімпіаді з української мови і літератури і була нагороджена дипломом першого ступеня та грошовою премією і стала учасником Всеукраїнської олімпіади юних філологів у місті Луцьку. Її власні твори були відзначені цінним подарунком.

Учень нашої школи Данік Олександр у 1995 році зайняв третє місце на обласній олімпіаді з математики, а в 1996 році набрав найбільшу кількість балів на олімпіаді з математики і зайняв друге місце. Після повторного відбору він був серед чотирьох учнів з області, які представляли нашу область в м. Севастополі.

Білун Володимир у 1994 році на обласній олімпіаді з математики зайняв почесне третє місце. Ці школярі мали право продовжувати навчання у ліцеях відповідного напрямку. Цим правом і скористався Білун Володимир, який став навчатися в Київському ліцеї при державному університеті.

Переможець обласної олімпіади з історії 1999 року Горобець Володимир на обласній олімпіаді показав четвертий результат і невдовзі став студентом Київського державного університету імені Тараса Шевченка.

Учениця Косенко Наталія в 1993 році зайняла перше місце на обласній науково-практичній конференції з історії і взяла участь у республіканській науково-практичній конференції з історії, де виступила з науковим дослідженням по голодомору 1932-1933 років у нашому районі.

В 1993 році в школі вперше було створено екологічну агітбригаду "Джерело" під керівництвом досвідченого педагога Стеценко М.Д. Ця агітбригада виборола перше місце в районі і області і представляла Полтавську область на Всеукраїнському огляді-конкурсі екологічних агітбригад у грудні 1994 року. Учасниками першого складу агітбригади були: Козленко Віталіна, Андрущенко Наталія, Шило Ірина, Яценко Світлана, Руденко Олександр, Багрій Олександр, Бухало Марина, Капуста Тамара, Сушко Лілія, Одинець Світлана, Хижняк В'ячеслав, Лисенко Євгеній.

У 1995 році склад агітбригади відновився, її учасниками стали учні сьомих класів, яких ви бачите на цьому знімку.

Зліва на право: Курочка П'єтяна, Смірнова Олена, Васейко Олександр, Кривчун П'єтяна, Расько Інна, керівник агітбригади Стеценко М.Д., Харченко Ігор, Дробіт Наталія, Лисенко Олександр, Горбань Олена, П'єкаліч Олена, Оверченко Олександр.

Весною 1996 року на другому районному огляді-конкурсі шкільних агітбригад вона зайняла перше місце, а у квітні 1996 року ця агітбригада здобула блискучу перемогу на обласному огляді-конкурсі, за що була нагороджена дипломом першого ступеня, премією в сумі 5 млн. крб. та 10-денним відпочинком у Всеукраїнському таборі юннатів міста Києва.

В серпні 1996 року на другому Всеукраїнському зборі учнівських екологічних агітбригад члени агітбригади "Джерело" вибороли перше місце в Україні і нагороджені почесною грамотою, ксерокопія якої демонструється. З 1997 року і по нинішній день екологічна агітбригада "Джерело" постійно займає призові місця на обласних конкурсах.

ПОЧЕСНА ГРАМОТА

ПІДРОБІЗНІСТЬ

СТАНІСЛАВІ МАРІЇ ДМИТРІВНІ КЕРІВНИКІ УЧНІВСЬКОЇ ЕКОЛОГІЧ-
НОЇ АГІТЕРІАДИ "ДІДЕРЕМО" ЧОРНОХІНСЬКОЇ СІМ'ЯТИ, Г.С.СКО-
БОРОДІ ЧОРНОХІНСЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
СІМ'ЯТИ АГІТЕРІАДИ У ПІДПРИЙМАНІСЬКОМУ БІГІ

УЧНІВСЬКОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ АГІТЕРІАДИ ТА ПЕРШЕ МІСЦЕ В
КОМАНДІ.

ПІДПИСАНО

СЕРГІЙ

С.В. ДІДЕРЕМО

М.Київ

Я, Ушаковська Марія Мартівна (Селяник М. А.)
в 1938-39 н.р. закінчило Сухомосівську
сільську школу. В 1939-40 н.р. продовжило
навчання у Горнунинській середній школі у дв.
старші класи навчалася у другу зміну.
Зі мною відвідували школу Колом Г. П.,
Колом Н. Т., Муценко В., Дядя В.
В Горнунинській школі до війни приймали
уроків, ми навчалися на добре і дуже добре.
Кожний день в дощ, холод, непогоду ходили
пішки. Зими були мої, сніжні морози,
хуртовини. Але навчання не пропущала.
Навчання закінчувалося Огруд. вересня.
Поверталася додому тісно. В засплаті
від погоди. Урок вели при казанні в
холодній хаті. Комосити ми дуже бігли.

- 5 -

Вирватися із селя було дуже важко. Паспор-
тів у селях не було. А де дінешся без
паспорту.

Дорогі мої діти! Майте всі ваші батьки
мої булиші діти. Всі вони дуже добре вчилися
і мали гарну поведінку.

Власенко Н. О., Кушнір Г. М., Собо А. М., Собо Н. Д.,
Лобко Н. Т., Новік В. В., Анисим Л. Т.

Кай вибачте кого не назвала. Згодом
напишуть. Дорогі мої діти і батьки.

Бачаю вам ніколи не перетини того, що
перетинило моє покоління. Голод 32-33 р.,
голод 47-48 років, сирітка шувала війна,
воєнний і військовий період.

З повагою Ушаковська М. М. 26. 11. 2003 р.

Першого вересня 2013 року вчителі Чорнухінської школи сфотографувалися на згадку з нагоди початку нового 2013-2014 навчального року. На фото зображено зліва направо: Стеценко Марія Дмитрівна – учитель музичного мистецтва; Борсук Вікторія Вікторівна – учитель музичного мистецтва; учитель початкових класів Сидоренко Світлана Іванівна; педагог-організатор школи Петренко Марина Миколаївна; учителі початкових класів Маслак Лідія Андріївна та Мельник Тамара Миколаївна; учитель англійської мови Солодовник Лариса Миколаївна; Давиденко Олена Геннадіївна – учитель молодших класів; учитель математики Сова Марія Дмитрівна; завуч школи з виховної роботи В'язовська Ніна Михайлівна; завуч школи з навчальної роботи Жовнір Олена Віталіївна; Кривчун Микола Омелянович-випускник школи, замісник голови районної ради; учитель початкових класів Семененко Валентина Іванівна; директор школи Саражин Любов Андріївна; учитель фізичного виховання Здоровик Сергій Васильович; селищний голова Черв'як Віталій Володимирович; учитель трудового навчання Паращенко Петро Михайлович; учитель російської мови і зарубіжної літератури Безлунна Людмила Михайлівна; Сенецька Оксана Анатоліївна – учитель хімії; учитель географії Ковган Світлана Михайлівна; Царенко Валентина Миколаївна – учитель української мови і літератури; учитель історії Крекотень Ніна Петрівна; Кривенко Ніна Михайлівна – учитель початкових класів; Пономаренко Людмила Вікторівна – учитель зарубіжної літератури.

Збереглися фотографії випускників нашої школи за різні роки, зокрема за 1941, 1946, 1950, 1954, 1955, 1958 та за всі наступні роки.

Чорнухинська школа імені Т.С.Сковороди

Саражин С.А.
директор

Жовнір О.В.
завуч

Галушко А.М.
завуч по ВР
вч. укр. мови та літ-ри

Сова М.Д.
кл. керівник
вч. математики

Федченко Л.А.
вч. біології

Власенко О.О.
вч. хімії

Рибик В.І.
вч. історії

Ученко В.М.
вч. укр. мови та літ-ри

Загородній В.О.
вч. історії

Ковал С.М.
вч. географії

Бабаєва С.В.
вч. заруб. літ-ри,
труд. навч.

Руденко О.В.
вч. фізики

Зрібняк Т.А.
вч. коз. мови

Жовнір І.М.
вч. трудов. навч.

Безлюдна Л.М.
вч. заруб. літ.

Юришенко М.І.
вч. фізкультури

Наші вчителі

*Чимало випускників школи досягли значних успіхів у творчості і праці.
Зокрема:*

Ярошенко (Давиденко) Ольга Тригорівна

В Києві живе й працює випускниця 1967 року Чорнухинської школи Давиденко Ольга, нині професор Київського педагогічного університету ім. Драгоманова Ярошенко Ольга Тригорівна.

Закінчивши школу, вона вступила до Полтавського педагогічного інституту ім. В.Г.Короленка, який успішно закінчила в 1972 році, одержала диплом з відзнакою і розпочала педагогічну діяльність учителем хімії та біології середньої школи №175 м. Києва, потім працювала вчителем хімії середньої школи №4 столиці. В 1983 році міськвено рекомендує Ольгу Тригорівну до вступу в аспірантуру. Відмінна вузівська підготовка, педагогічна майстерність сприяли успішній науково-дослідній роботі вчительки і в 1987 році вона захистила кандидатську дисертацію на тему "Формування в учителів загальноосвітніх шкіл готовності до освоєння передового досвіду".

Після закінчення аспірантури вона поєднувала роботу наукового співробітника НДІ педагогіки УРСР та вчителя хімії СШ №178, №272 м. Києва.

Заслугою О.Т.Ярошенко є те, що вона весь час поєднує наукову та викладацьку роботу університету з роботою шкільного вчителя хімії – її учительський стаж нараховує понад 30 років. Пож для Ольги Тригорівни школа є творчою лабораторією, де народжуються і втілюються її наукові ідеї, виступає гарантом того, що створювані нею навчально-методичні

посібники знайдуть широке застосування у навчанні учнів та студентів. Зокрема, в 2002 році МО України включило її "Збірник задач і вправ з хімії" до переліку основної, а ще чотири посібники – додаткової навчальної літератури з хімії для загальноосвітніх шкіл.

Понад 10 років тривав широкомасштабний експеримент за розробленою Ольгою Григорівною методикою та з її безпосередньою участю. Це сприяло тому, що у 1998 році вона першою в Україні захистила докторську дисертацію з теорії та методики навчання хімії на тему "Педагогічні основи групової навчальної діяльності школярів" (на матеріалах вивчення хімії у школі). У 1999 році їй було присвоєно наукове звання професора. Науково-методична комісія природничо-географічного факультету, яку очолює Ярошенко, одна з кращих в університеті. Під науковим керівництвом Ольги Григорівни захищено 5 дисертацій, 3 прийнято до захисту, ще троє аспірантів завершують дисертаційні дослідження. Професор Ярошенко О.Г. є членом спеціалізованих рад із захисту кандидатських та докторських дисертацій в НПУ ім. Драгоманова, вона є автором понад 90 наукових праць, серед них дві монографії та 18 навчально-методичних посібників.

На фотографії ви бачите Ярошенко Ольгу Григорівну на батьківському обійсті в с.Харсіки.

Додаток . Ярошенко О.Г.
на порозі рідного дому.
Фото 2008р.

Додаток . Ярошенко О.Г.
на поліві батьківської хати.
Фото 2008р.

Ольга Тригорівна з матір'ю Галиною Панкратівною.

Додаток Мама Ярошенко О.Г. –
Давиденко Галина Папкратівна.
Фото 2007р.

Додаток Ярошенко О.Г. з мамою в рідній оселі. Фото 2008р.

На фото: Ольга Тригорівна з донькою П'єтяною.

АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

04053, м. Київ, вул. Артема, 52-А
Телефон / факс 484 - 37 - 74

22.11.2006 № 2-7/311
На № _____ від _____

Доктору педагогічних наук,
професору Ярошенко О.Г.

Шановна Ольго Григорівно!

Академія педагогічних наук України повідомляє, що рішенням Загальних зборів від 16 листопада 2006 року Ви обрані членом-кореспондентом Академії педагогічних наук України.

Вітаємо Вас з цією знаменною подією і бажаємо успіхів у подальшій науковій діяльності, міцного здоров'я та творчої наснаги у дослідженні проблем розвитку освіти та педагогіки.

Впевнені, Ваш науковий здобуток буде вагомим у загальних досягненнях Академії.

З повагою,

Президент

В.Г. Кремень

Додаток Ксерокопія повідомлення про обрання членом-кореспондентом
Академії педагогічних наук України.

Додаток ... Ксерокопія Посвідчення про присвоєння Ярошенко О.Г. вченого звання Професор.

УКРАЇНА
Міністерство освіти

Рішенням вченої Ради

Національного педагогічного університету
від 24 червня 1999 року протокол № 344
Ярошенко Олії Григорівни
присвоєно вчене звання
ПРОФЕСОРА
кафедри фізики та вивчення природного
географічного середовища та охорони природи
Голова Атестаційної комісії
Учений секретар

Додаток ... М. Хмельницький. Перший Всеукраїнський конкурс «Хімія»
Голова конкурсу - Ярошенко О.Г. Файл 1998р.

м.Хмельницький. Перший Всеукраїнський конкурс «Хімія».
Голова конкурсу - Ярошенко О.Г.

Додаток 1. «Тихе полювання».

Додаток 2. Ярошенко О.Г. і ректор університету Драгоманова, академік, доктор філософських наук, професор Андрущенко Віктор Петрович на батьківщині Сковороди.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

КНІВСЬКИЙ

ПАТРІАРХАТ

Патріарх Київський і всієї Руси-України

вул. Пушкінська, 36
м. Київ 01004
Україна

тел.: (044) 234-10-96
тел./факс: (044) 234-30-55

- 20 - КВІТНЯ 2005 р.

№ 30

У К А З

За заслуги з відродження духовності в Україні та
утвердження Помісної Української Православної Церкви –
нагородити вченого секретаря Ради університету, доктора
педагогічних наук, професора ЯРОШЕНКО ОЛЬГУ ГРИГОРІВНУ
Орденom святих Кирила і Мефодія.

Кирило

ПАТРІАРХ КИЇВСЬКИЙ
ВСІЄЇ РУСИ-УКРАЇНИ

Додаток

Ксерокопія Указу про нагородження Орденom святих Кирила і
Мефодія.

Додаток 27. Ксерокопія Грамоти. Диплом за перемогу в конкурсі на кращу
друковану працю.

ГРАМОТА ДИПЛОМ

ІНСТИТУТ ПРИРОДНИЧО-ГЕОГРАФІЧНОЇ ОСВІТИ
ІА ЕКОЛОГІЇ

відзначає

Ярошенко Ольгу Григорівну

як переможця Конкурсу на кращу друковану працю 2007 року
в номінації кращий навчально-методичний комплекс для загальноосвітньої
школи
за підручник та робочий зошит з хімії для 7 класу

Директор

05.02.2008 р.

В.П.Покась

1. 22 вересня 1950 р. с. Парсівка
2. У 1965 р. закінчив Парсівську 8-річну школу, була головою ради дружини.
3. У 1967 р. - Тернопільську сш, була старою класу.
4. 1967-1972 рр. - навчалася на природничому факультеті Дніпровського держ. пед. ін-ту (нині університету) ім. В.В. Кошового
5. 15 серпня 2002 р. відзначила 30-річчя педагогічної діяльності.
Після закінчення інституту (1972 р.) одержала призначення на роботу в с.п.п. 175 м. Києва. (факультет на який працюю нині, тільки розпочав підготовку вчителів хімії, там же усталені виникла потреба в вчителів хімії)
11 років працювала вчитель класним керівником, заступником директора школи, а в 1983 р. поїхала в аспірантуру Київсько-донецького інституту педагогів УРСР. Після закінчення аспірантури в Інституті кандидатської дисертації (1987 рік) захищався працювати в цьому ж інституті. Але виступи зі сім'єю розлучився, добре, вчимо, поїхавши, перемістився в 1990 році в "наш постібний" роботу вивчав педагогічному навчальному закладі - в Національному педагогічному університеті ім. М.П. Драгоманова. У рідні рідки обійняла посади старшого викладача, доцента, завідувача кафедрою, а з 1999 року - професора. Крім викладацької роботи займаюся науковою діяльністю, галузь методички навчання хімії, керую роботу аспірантів. Під моїм керівництвом вже захищено 5 кандидатських дисертацій, 19 березня буде захищати дисертацію, у 1999 році присвоєно звання професора.
У 1990 р. була нагороджена знаком "Віддільники освіти УРСР", нагороджено - Грамотами Міністерства освіти. За даним час мене рада університету рекомендувала до присвоєння почесного звання "Заслужений працівник освіти", відповідні матеріали вправлено в адміністрацію президента, де має бути прийняте остаточне (присвоєння, не присвоєння, тобто тішити) рішення.
7. Протягом в м. Львів працюю, як ути зазначено, професором на кафедрі методики викладання природничих дисциплін, а також вступив дологим секретарем головної ради з напрямку "Всесвітня освіта" при Верховній акредитованій комісії України.
Окрім всього маю 24 р. стажу роботи вчитель, мене захищу кандидатської дисертації, весь час працюю за виконанням у школі. Як і наголошено методичні посібники для учителів вчителів-розуміти цієї праці в прилу серці.
8. Значення: небыто. квіти, вони дають мені завжди

радість, і насолоду, і відпочинок.

Дуже любив природу і тихе полювання" на опеньки в урочищі "Трушівка". Здобувались хороші мушкетери, народні пісні, цигар, поезія Василя Симоненка, тивонис. На палі, з роками часу на дачі все це голуєш мимависе все менше і менше...

9. Такіх друзів і однокласників, як мій, напевно небагато знайдеться. Тому-то ми до цього часу товаришували і не забували один одного.
10. Я стала вчителем, завдяки моїй Учителю. Далі устигнула мене вже в 1-й класі учеником Любова Васильовича. В тому, що нестримно копілюсь, щоб показувати захитуванням канікул, велика заслуга директора Івана Методієвича Ішкіна. Завозило карікулами школярів і з Тамарою Микитівною. Це вона нам вперше принесла на уроки репродукції картин Айвазовського, Рєпіна та інших художників і само-вдано навчала української мови.

Багаторічна робота вчителем, крім у вчителів вивчення та узагальнення передового педагогічного досвіду МДТ педагогіки давали мені без перебільшення стверджувати - в Чортківській СШ в 60-і роки працювали вчителі з великої літери, окрім особистості, професіонали. Марія Мартівна Чучуцька виступила 1-ю звітницею, щоб мій вибір - хімія + педагогіка - було зроблено раз і назавжди. З величезною зарплатою к. кер. Зуб Галину Кирилівну, вчитель історії Трохимів Сергійовича Зуба, вчителя біології Бориса Григорійовича Миколайовича в намірах мимависе Сизова Наталія Олександрівна, Всеволод Васильович.

О. Ярош

Жук Микола Олексійович

Жук Микола Олексійович – уродженець Чорнух. Після закінчення в 1969 році Чорнухинської середньої школи вступив до Харківського вищого військового авіаційного училища. Успішно закінчивши його, вступив до військової академії імені Жуковського в місті Москві, де закінчив аспірантуру, захистив кандидатську дисертацію, здобув вчений ступінь кандидата технічних наук. Вийшовши на пенсію у званні підполковника, захопився науковими дослідженнями. Після переїзду в м. Харків, де він проживає і зараз, Жук М.О. працює над теорією будови Всесвіту. Микола Олексійович займається космологією. Космологія – це та загальна частина математики, фізики, астрономії і філософії, в якій вивчається структура та еволюція Всесвіту. Жук М.О. - доктор філософії, в 2000 році видає книгу в м. Харкові, де проживає – “Космологія”. В цій монографії по-новому пояснюється структура Всесвіту, показаний зв’язок нових відкриттів з природними аномальними явищами, розкриваються проблеми НЛО, показана принципова можливість побудови літального апарату типу “літаючої тарілки”.

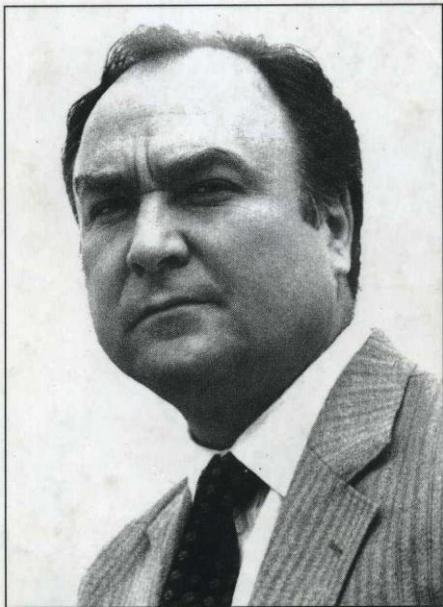
Стадніченко Володимир Якович

Стадніченко Володимир Якович, що народився 20 червня 1936 року в місті Кременчуці, закінчував Чорнухінську середню школу у 1954 році. Він випускник факультету журналістики Київського державного університету ім.П. Т. Шевченка 1959 року. Журналістську діяльність розпочав у республіканській газеті "Радянська освіта". Потім працював головним редактором "Робітничої газети" та газети "Радянська Україна" (нині "Демократична Україна"). Працював головою Державного комітету по кінематографії, заступником міністра у справах преси та інформації.

Обирався народним депутатом України (Верховної Ради України 11-го і 12-го скликання).

Стадніченко В.Я. – лауреат Національної премії України ім. П.Т. Шевченка, кандидат історичних наук. Як публіцист, відзначений Міжнародною журналістською премією "За взаєморозуміння і дружбу між народами".

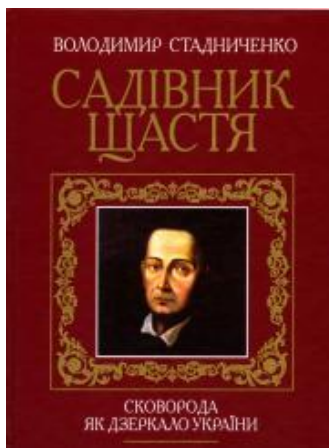
Володимир Якович нині працює заступником голови Комітету з Національної премії імені Тараса Шевченка. Побувавши в багатьох країнах світу, написав чимало книг, деякі з них подарував рідній школі з пам'ятними надписами, які ви бачите на фотографіях нижче.

СТАДНИЧЕНКО ВОЛОДИМИР народився на Полтавщині. Закінчив Чорнухінську середню школу імені Григорія Сковороди і перейняв у славного земляка ген духовної вольності. Студіював журналістику в Київському державному університеті. Інструментом пізнання світу обрав журналістське слово. Крицю і ніжність слова сповна віддав людині в розсипі статей в періодиці, у книгах публіцистики. Публіцистичне слово Володимира Стадніченка зміряне журналістськими преміями, Національною премією України імені Тараса Шевченка, почесним званням "Заслужений журналіст України", міжнародною журналістською премією "За дружбу і взаєморозуміння між народами". Щоденну журналістську працю поєднував з громадянським служінням. Був головним редактором республіканської "Робітничої газети" та загальнонаціональної газети "Радянська Україна" (нині – "Демократична Україна"). Працював головою Державного комітету України по кінематографії, заступником міністра у справах преси та інформації. Обирався народним депутатом України. Нині – заступник голови Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка. І ще скажу: "Іду за Сковородою" – не остання книга Володимира Стадніченка.

Тетяна
Майданович,
письменниця

Шеремет Лідія Григорівна

В Сумському національному аграрному університеті працює випускниця нашої школи Шеремет Лідія Григорівна. Вона ботанік, еколог, викладач кафедри ботаніки та фізіології рослин університету, півтора десятка літ – науковий співробітник, директор заповідника “Михайлівська цілина”, член спілки журналістів України, людина активної життєвої позиції. Лідія Григорівна багато років вела спільні наукові дослідження зі співробітниками відділу біографії інституту географії РАН і Центрально-Чорноморського заповідника (місто Курськ, Росія).

Сьогодні набутий досвід і знання вона передає студентам університету, публікує в журналах наукові статті. Шеремет Лідія Тригорівна – високросвічений фахівець, яскрава особистість і при цьому вона – чарівна життєрадісна жінка, в чому можна переконатися, поглянувши на це фото.

Зуб (Завгородня) Лідія Миколаївна

Лідія Завгородня народилася 12 травня 1951 року в селі Харсіках в сім'ї колгоспників. В 1969 році закінчила Чорнухинську СШ і відразу вступила до Андріївського зооветеринарного технікуму, що в Новосанжарському районі Полтавської області. Після його закінчення здобула професію зоотехніка і три роки працювала в рідному селі. У 1971 році вона поєднала свою долю з Зубом Василем Прокоповичем, подарувавши йому в 1973 році сина Сергія, а в 1978 році – Андрія.

З 1979 року Лідія Миколаївна працювала кухарем у дитячому садку.

У 1993 році вона перейшла працювати в Чорнухинську району лікарню санітарною наркологічного відділення. Саме тут, у наркологічному відділенні, проявився талант Лідії Зуб як художниці. Малювала і раніше, але то були ще не картини, а скоріше, замальовки.

З усмішкою згадує Лідія Миколаївна свою першу картину, на якій вона намалювала волів, запряжених у воза, а поруч хворий Кобзар (до твору П.Т. Шевченка).

Але талант справжнього художника розвинувся в неї в 45 років. Саме тоді, коли діти вже виросли, а онуки ще не народилися, Лідія Миколаївна і почала по-справжньому малювати довгими зимовими вечорами.

Зараз на рахунок Зуб Л.М. більше 100 картин: великих, малих, веселих, сумних. Але всі вони подобаються людям, які їх із радістю замовляють, купують. Багато з них Зуб Л. М. просто дарує на згадку. Часто зустрічається художниця з учнями шкіл району, розповідає про секрети малювання.

Але картини не були б такими гарними і досконалими, якби не було оформлення. А рамки для художниці робить її чоловік Зуб В.П., який рамку зробить і що та як малювати дружині порадить. Ось так і живе в мирі та злагоді творче подружжя Зубів – Лідія Миколаївна та Василь Прокопович.

Відповідно до указу Президента України від 22 січня 2013 року № 35/2013 "Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня Соборності та Свободи України" за значний особистий внесок у соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю ЗУБ Лідія Миколаївна - майстриня декоративно-прикладного мистецтва, нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня.

Лідія Завгородня народилася 12 травня 1951 року в селі Харсіках в сім'ї колгоспників. В 1969 році закінчила Чорнухинську СШ і відразу вступила до Андріївського зооветеринарного технікуму, що в Новосанжарському районі Полтавської області. Після його закінчення здобула професію зоотехніка і три роки працювала в рідному селі. У 1971 році вона поєднала свою долю з Зубом Василем Прокоповичем, подарувавши йому в 1973 році сина Сергія, а в 1978 році – Андрія.

З 1979 року Лідія Миколаївна працювала кухарем у дитячому садку.

У 1993 році вона перейшла працювати в Чорнухинську району лікарню санітаркою наркологічного відділення. Саме тут, у наркологічному відділенні, проявився талант Лідії Зуб як художниці. Малювала і раніше, але то були ще не картини, а скоріше, замальовки.

З усмішкою згадує Лідія Миколаївна свою першу картину, на якій вона намалювала волів, запряжених у воза, а поруч хворий Кобзар (до твору П.Т. Шевченка).

Але талант справжнього художника розвинувся в неї в 45 років. Саме тоді, коли діти вже виросли, а онуки ще не народилися, Лідія Миколаївна і почала по-справжньому малювати довгими зимовими вечорами.

Зараз на рахунок Зуб Л.М. більше 100 картин: великих, малих, веселих, сумних. Але всі вони подобаються людям, які їх із радістю замовляють, купують. Багато з них Зуб Л. М. просто дарує на згадку. Часто зустрічається художниця з учнями шкіл району, розповідає про секрети малювання.

Але картини не були б такими гарними і досконалими, якби не було оформлення. А рамки для художниці робить її чоловік Зуб В.П., який рамку зробить і що та як малювати дружині порадить. Ось так і живе в мирі та злагоді творче подружжя Зубів – Лідія Миколаївна та Василь Прокопович.

Відповідно до указу Президента України від 22 січня 2013 року № 35/2013 "Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня Соборності та Свободи України" за значний особистий внесок у соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній

розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю ЗУБ Лідія Миколаївна - майстриня декоративно-прикладного мистецтва, нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня.

Букало Неоніла Іванівна

Неоніла Букало народилася в Чорнухах у 1940 році. Закінчивши середню школу ім. Т.С.Сквороди, вона вступила до філологічного факультету Львівського університету. Здобувши вищу освіту, Неоніла Іванівна 27 років працювала коректором у газеті "Комсомолец Полтавщини" (нині "Молода громада"). Друкувалася в обласній пресі, її вірші звучали по національному радіо. В 2001 році Неоніла Іванівна видає свою першу книгу "Тайнопис таїнства".

Душа поетеси випромінює любов до рідної землі. Рядки поезії дихають небом і землею рідної Чорнухинщини, близькими і далекими дорогами, що присудила їй доля.

Нині Букало Н.І. на заслуженому відпочинку, проживає в м. Полтава.

*Не зміг зловити світ Сковороду –
Бо дух його витає у високості.
Так думаю щораз, коли прийду
В Чорнухинський край до генія у гості.*

У вірші “До Українського народу” поетеса закликає:

*Народе мій, розправ свої рамена,
Не гнися, а вставай у повний зріст!
Твоє прадавнє й горде чесне ймення
Хай пізнає і визнає весь світ.*

Гавриць Іван Максимович

Випускник Чорнухинської середньої школи 1965 року, ще малим навчився грати на гармошці, а навчаючись в Чорнухинській школі, за два роки закінчив і музичну школу. Гавриць Іван вступає до Гадяцького культурно-освітнього училища, яке екстерном закінчив за два роки. Після училища навчався заочно у Полтавському музичному училищі, яке теж закінчив за два роки. Після музичного училища навчався в Київському інституті культури.

Трудову діяльність Іван Максимович розпочав баяністом Чорнухінського РБК, потім ще працював інструктором, керував вокально-інструментальним ансамблем "Гулівер".

З серпня 1975 року працює директором Чорнухінської музичної школи, яка за час свого існування випустила понад 400 учнів.

У 1976 році утворився хоровий колектив РБК, який очолив Таврись І.М. Через три роки колектив одержав звання "народний". На Україні проводилось три республіканські фестивалі, і на них хоровий колектив одержав звання Лауреата і велику золоту медаль.

Хоровий колектив, яким керував Таврись І.М., виступав з концертами у Києві на ВДНТ, в Українському домі, брав участь у передачі "Сонячні кларнети" і отримав високу оцінку. Він успішно виступав на сцені Полтавського обласного театру ім. Тоголя.

Іван Максимович неодноразово нагороджувався грамотами Міністерства культури України. Він також нагороджений:

Золотою медаллю Лауреата I Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості 1975-1977 років;

Золотою медаллю II Всесоюзного фестивалю самодіяльної творчості 1987 року;

Золотою медаллю Лауреата III Всеукраїнського фестивалю самодіяльної художньої творчості 1990 року;

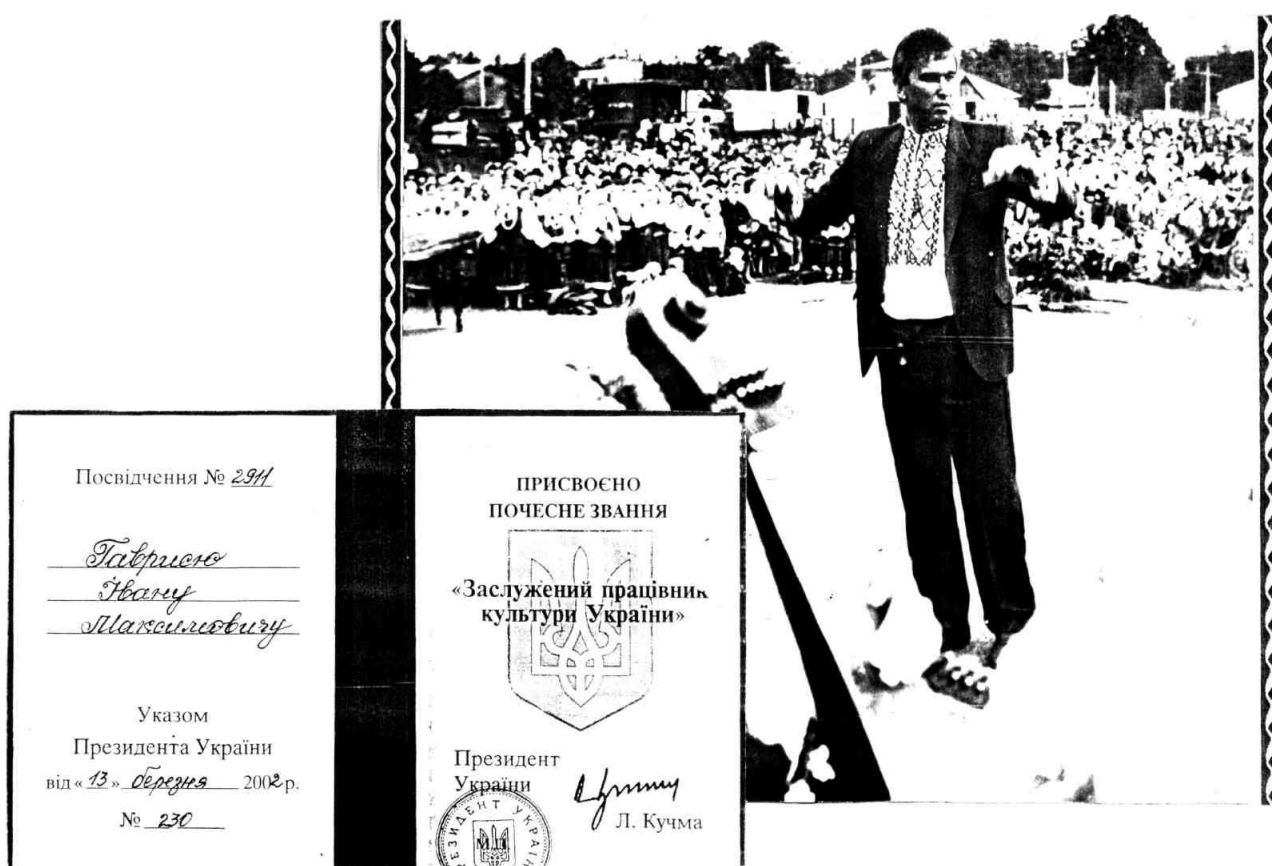
Медаллю "За трудову відзнаку" – 1981 року;

Значком "За відмінну роботу" – 1990 рік;

Дипломом міжнародного Академічного Рейтингу популярності та якості "Золота фортуна" від 23 березня 2002 року (на знімку);

Указом Президента України від 13 березня 2002 року Таврисю І.М. присвоєне почесне звання "Заслужений працівник культури України" (копія посвідчення №2911 демонструється).

Іщенко Іван Михайлович

Іван Михайлович Іщенко, 1929 року народження, уродженець села Харсіки. Тут жили і працювали його батьки Іщенко Михайло Зотович та мама Іщенко Параска Степанівна. Після закінчення Харсіцької школи Іщенко вступив до Березової Рудки, але через рік продовжив навчання у Чорнухинській середній школі. Після закінчення школи він вступає до Харківського автодорожного інституту. Закінчивши навчання в інституті,

залишився в ньому викладачем, захистив кандидатську дисертацію, здобув звання доцента Харківського автодорожного інституту, в якому працював понад тридцять років. Іван Михайлович одружився в 1954 році, має доньку і сина.

Пеличенко Валентина Василівна

Пеличенко Валентина Василівна, уродженка с.Чорнухи, 1969 року народження, закінчивши 8 класів Чорнухинської середньої школи, в результаті перемоги в телевізійній республіканській олімпіаді з математики, вступила на конкурсній основі до 9-го класу фізико-математичної школи Київського державного університету імені Тараса Шевченка і закінчує 11 класів цієї школи із срібною медаллю. Вона вступає до Київського університету на фізико-математичний факультет, а потім на філологічний факультет. Навчаючись стаціонарно, працювала коректором київської газети "Слово", референтом інституту літератури Жулинського, очолювала інститут демократії ім. П. Орлика при Верховній Раді України, тут же працювала директором фонду Україна-США. Здобувши незакінчену технічну освіту і закінчивши філологічний факультет Київського університету імені Тараса Шевченка, вступає до педінституту імені М.П.Драгоманова на III курс юридичного факультету і успішно його закінчує.

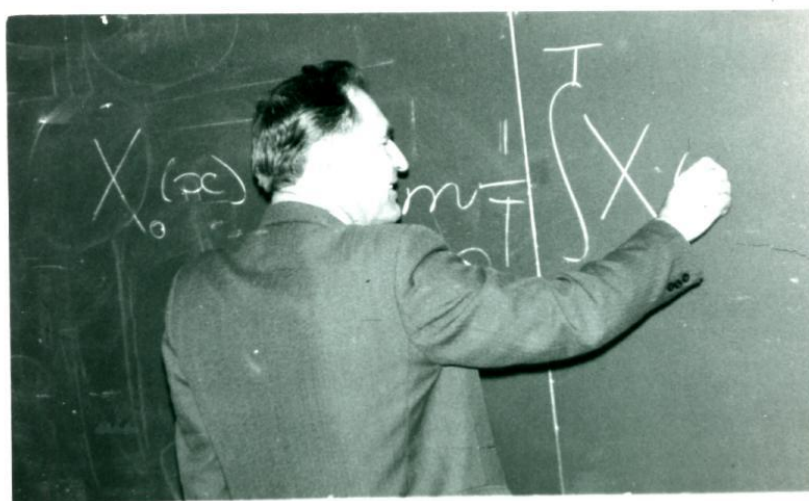
Нині Пеличенко В.В. працює керуючою програмами розвитку демократії та ефективності управління державою. Ці програми здійснюють різні міжнародні організації в Україні і уряди зарубіжних держав, зокрема США, Данії, Євросоюзу. Їй пощастило побувати в Польщі, Данії, Франції, Італії, але у вільний від ділових зустрічей час Валентина Василівна любить доглядати за квітами. (На цьому фото ви бачите Пеличенко В.В. з американкою Христіною). Валентина Василівна також здійснює адвокатську діяльність, зокрема, у резонансній справі про вбивство журналіста Георгія Гонгадзе, будучи адвокатом вдови Мирослави Гонгадзе.

Коломієць Віктор Тригорович

Коломієць Віктор Тригорович закінчив Чорнухінську середню школу з срібною медаллю в 1954 році (разом зі Стадніченком Володимиром Яковичем і Мирним Володимиром Степановичем.) Віктор Тригорович – кандидат фізико-математичних наук, який працює в галузі математичної фізики і теорії нелінійних випадкових коливань. Автор 200 наукових праць.

Кандидат фізико-математичних
Золотийцє Віктор Григорович
народився 10 липня 1936
року в селі Чорнухи, Чер-
нухинського району, Пол-
тавської області в сім'ї
колгоспників. В 1944 році
поступив в Чернухинську
середню школу імені Т.С. Ско-
вородни і закінчив її в 1954
році зі срібного медалю.
В 1954 році поступив на
механіко-математичний
факультет Київського дер-
жавного університету імені
М.П. Шевченка по спе-
ціальності "математика".
Закінчив університет в 1959
році і в зв'язу з тим посту-
пив в аспірантуру Інституту
математики Академії наук
України. В 1963 році захистив
кандидатську дисертацію
і працював в Інституті
математики на посадах
молодшого науковця в.н.с.

Дітшика і старшого науко-
вого співробітника. Озер-
тав звання старшого нау-
кового співробітника. З
2003 року — доцент Київ-
ського славістичного уни-
верситету. Займається дослід-
женнями випадкових коли-
вань в стохастичних сис-
темах, які описуються
нелінійними диференціаль-
ними рівняннями, рівнян-
нями математичної фізи-
ки з відокремленням аргу-
менту та випадовими
збуршеннями. Опублікував
понад 200 наукових праць
"Случайные колебания систем
с сосредоточенными параметрами
пространства"
"Случайные колебания в сис-
темах с распределенными па-
раметрами".

*На фото: Віктор Тригорович на порозі рідної школи (нині Чорнухинський БДЮТ)
Коломієць В.Г. – доцент Київського славістичного університету.*

Пурко Віталій Гаврилович

Чорнушанин Пурко В.Г. народився 15 січня 1937 року в сім'ї колгоспників. Батько був бухгалтером місцевого колгоспу ім. Петровського, мати - ланковою. Закінчивши 7 класів Чорнухинської школи, Віталій спочатку працював у колгоспі, потім – у фінвідділі, а з 1963 року пішов до будівельної організації "Прогрес". Тут молодий тесляр доказав, що вміє працювати дуже добре не лише руками, а й головою.

У 1967 році Пурко В.Г. очолив будівельну бригаду з 18 чоловік і був бригадиром до виходу на пенсію, а бригада стала називатися "бригадою Пурка". Ця бригада відзначалася постійним перевиконанням виробничих завдань і за досягнуті успіхи неодноразово заносилась до районної та обласної Дошки Пошани.

Колектив бригади був удостоєний звання - колектив комуністичної праці. На 50-річчя Жовтня бригаді вручено на вічне зберігання Пам'ятний прапор райкому КП України та райвиконкому.

Праця Пурка В.Г. високо оцінена державою. До 100-річчя з дня народження Леніна він нагороджений ювілейною медаллю.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8.04.1971 року він нагороджений орденом Леніна.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 21.04 1975 року він нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня, а 1981 році – орденом Трудової Слави II ступеня.

Має медаль "Ветеран праці", був нагороджений значками: Переможець соціалістичного змагання, ударник п'ятирічки.

Люди неодноразово виявляли свою довіру бригадирові Пурку В.Г., обираючи його депутатом районної ради народних депутатів восьми скликань.

Зараз Пурко В.Г. на заслуженому відпочинку. Але його руки, якими він звів не один будинок, не один дитсадок, комбикормовий завод, кінотеатр "Зоря", тваринницькі ферми, спокою не знають і досі.

Разом з дружиною Лідією Дмитрівною Віталій Таврилович виховав двох синів і тепер допомагають виховувати онуків.

Бондаренко Анатолій Васильович

Бондаренко А.В., закінчивши у 1968 році Чорнухінську школу, цього ж року вступає до Харківського автомобільно-шляхового інституту з мрією будувати автомобільні мости й шляхи. Але не судилося, оскільки у 1973 році був призваний до лав Збройних Сил СРСР.

Бондаренко А.В. розпочав службу з посади замісника командира роти по технічній частині і закінчив її на посаді замісника командира автомобільної бригади. Службу проходив майже у всіх видах Збройних Сил - від ракетних до мотострілкових і в різних місцевостях – від Волги до Львова і від Одеси до Москви. Дослужився до підполковника, в даний час на заслуженому відпочинку.

Марченко Микола Сергійович

Народився 16 квітня 1958 року. Закінчивши Чорнухінську середню школу ім.. Т.С.Сковороди в 1975 році, вступає до Полтавського будівельного інституту. Успішно закінчивши факультет теплопостачання і каналізації будівель, він по направленню серед трьох кращих студентів поїхав працювати у місто Київ.

Спочатку Марченко М.С. працював у проектному інституті інженером, потім заввідділом, а з 1999 року працює директором цього проектного інституту.

Вірним другом і співробітником цього ж інституту є його дружина Паня (з якою ви бачите Марченка на знімку, на жаль, вже покійна). Подружжя має двох дітей: доньку Наталію, яка навчалася в інституту іноземних мов, та сина Костянтина.

Микола Сергійович відвідав багато країн Європи відповідно потреб своєї роботи, якою він дуже задоволений.

Шульженко Микола Васильович

Народився 24.02.1950 року. В 1967 році закінчив Чорнухинську середню школу імені Т.С.Сквороди. В школі серед своїх ровесників виділявся здібностями з точних наук, знання з яких здобував "на льоту".

Після закінчення школи вступив до Харківського авіаційного інституту, який закінчив у 1972 році. Відбувши рік служби в армії, продовжив службу у ПВО інженером по обслуговуванню авіадвигунів.

Проходив службу в Естонії, на Новій Землі, а завершив службу у Самарі у званні "Твардії підполковник".

Людина з багатим досвідом військової служби, цікавий співрозмовник, всебічно розвинена особистість, Шульженко М.В. протягом всіх років має незмінні захоплення: рибалка і полювання.

Шульженко (Ромашова) Людмила Василівна

Народилася 25.01.1955 року в Чорнухах. В 1972 році закінчила Чорнухинську школу. Два роки працювала в РЕМ. В 1974 році вступила до Харківського юридичного інституту ім. Ф.Е.Дзержинського (нині Харківська юридична академія) і в 1978 році успішно закінчила факультет МВС, отримала спеціальність «юрист широкого профілю» і по розподілу поїхала в м. Запоріжжя. З 1.08.1978 року працювала на посаді слідчого Запорізького районного відділу внутрішніх справ, потім старшим слідчим Хортицького району в місті Запоріжжі. З вересня 1995 року – вона старший слідчий в особливо важливих справах відділу розслідування злочинів, учинених організованими групами, слідчого управління у МВС України в Запорізькій області. З 1 грудня 1978 року одержала звання лейтенанта міліції, а в січні 1996 року – підполковника міліції. В трудовій книжці записано близько 30 нагород. Серед них медаль “За бездоганну службу”, “Відмінник МВС”. 05.03.2002 року звільнена у відставку за вислугою років.

Проста жінка з чарівною посмішкою на вустах. Як і в шкільні роки, любить читати пригодницьку літературу, з задоволенням доглядає колекцію домашніх фіалок.

Шкільна родина

Чорнухінської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів ім.Т.С.Сквороди

*Заболіла голова, закрутив живіт, Учениця ледь
жива, витирає піт. Учень голову розбив,
розвалив коліно, Тому гулю наварили, наче
сливу синю.*

Хто рятує учнів цих? Причому дуже швидко

Звичайно, наша шкільна медсестричка;

1. Косенко Аліна Володимирівна

2. Харсіка (Ільченко) Людмила Олексіївна

3. Загреба Галина Павлівна

4. Кононенко Антоніна Миколаївна

5. Сагура Катерина Василівна

6. Приймак Наталія Володимирівна

*Всі дзвінки телефонні хто приймає щодня, Веде
листування вхідне, вихідне, Алфавітну книгу та рух
учнів веде? Хто ж права рука директора? Хто все
таки це-діловод*

1.Біблій Василь Тетасимович

2. Кравець Надія Василівна

3. Власенко (Цимбал) Надія Олексіївна

4. Очередько (Цимбал) Тамара Олексіївна

5. Мисюра (Пимошик) Олена Петрівна

6. Кривчун Ніна Дмитрівна

7. Охріменко Олександр Василівна

*Спасибі й нашим кухарям За те, що смачно
готували нам, Бо як голодна братія була, Вона
могла би з'їсти і вола.*

1. Приймак Галина Іванівна

2. Червона Катерина Миколаївна

3. Михайличенко Віра Олександрівна

4. Власенко Надія Олександрівна

5. Черв'як Петяна Михайлівна

6. Цимбал Катерина Іванівна

7. Маркевич Антоніна Йосипівна

8. Аранчій Зоя Василівна

9. Лисенко Катерина Андріївна

10. Праведна Євдокія Павлівна 1

11. Борсук Катерина Миколаївна

12. Кривчун Варвара Гордіївна

13. Лебеденко Галина Василівна

14. Сенегал Валентина Миколаївна

15. Пелевна Ніна Андріївна

16. Мізюк Раїса Петрівна

Кафедра початкових класів

*Гречана Анастасія Іванівна Пшовстоніг Марія Онопріївна Шило Іра
Андріївна Первушина Настя Мусяївна Світайло Ніна Михайлівна Коломієць
Любов Кирилівна Артеменко Надія Данилівна Савенко Єфросинія Павлівна
Загородня Наталш Юхимівна Козерло Петяна Тетасимівна Нестеренко
Неля Вікторівна Пономаренко Ганна Порфирівна Прокопенко Надія*

*Прохимівна Романченко Ніна Василівна Лещенко Валентина Михайлівна
Гирман Людмила Тригорівна Крачек Ганна Антонівна Бондаренко Ніна
Тригорівна Лещенко Олександр Миколаївна Мельник Тамара Миколаївна
Бухало Петяна Тригорівна Міщенко Раїса Василівна Букша Надія
Дмитрівна Пенцко Ольга Миколаївна Пономаренко Людмила Вікторівна
Касім Олександр Хомівна Мирний Володимир Степанович Сагань Марина
Володимирівна Бурум Варвара Дмитрівна*

Кафедра математики, інформатики

*Онісімова Петяна Федотівна Ліхачова Галина Прохорівна Козленко Галина
Прокопівна Жук Лідія Тригорівна Сова Марія Дмитрівна Кривчун Галина
Миколаївна Маслак Микола Олександрович Матюха Михайло Васильович
Пурлій Лариса Олексіївна Войтенко Василь Іванович Колот Марія Іванівна
Жовнір Олена Віталіївна Борсук Валентина Петрівна Косенко Валерій
Михайлович*

Кафедра фізики, астрономії

*Парасенко Всеволод Васильович Карпенко Микола Сергійович Капочкіна
Ольга Іванівна Чиж Олексій Олександрович Зінченко Павло Іванович
Скрильник Віктор Олексійович Кушвид Петяна Миколаївна Олійник Андрій
Іванович Косенко Ірина Петрівна Міщенко Наталія Володимирівна*

Кафедра історії

*Дараган Василь Петрович Зуб Прохим Сергійович Сова Микола Родіонович
Безверхий Володимир Петрович Безверхий Федір Ваніфатович Моцієнко
Віра Марківна Хоменко Зінаїда Федорівна Приймак Микола Олексійович
Сагань Михайло Тригорович Постернак Ніна Миколаївна Загородній Віктор
Олександрович Крекотень Ніна Петрівна*

Ковган Олег Володимирович Бибик Владислав Петрович

Кафедра трудового навчання

*Гречаний Василь Прохимович Борсуک Іван Григорович Зозуля Віктор
Миколайович Зінчик Іван Мусійович Черв'як Микола Михайлович
Пеличенко Василь Михайлович Жовнір Петро Миколайович Прилепко
Галина Костянтинівна Шуманська Людмила Олексіївна Аветісян
Валентина Григорівна Паращенко Петро Михайлович Ястреба Тафія
Василівна*

Кафедра музики, образотворчого мистецтва

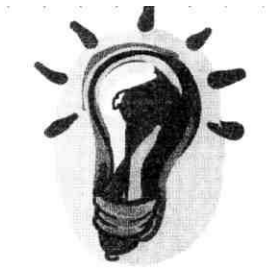
*Біблій Василь Тerasимович Савенко Микола Олексійович Сова Анатолій
Миколайович Бондаренко Ганна Олексіївна Недовінчаний Анатолій
Олександрович Первушин Євгеній Стеценко (Зейкан) Марія Дмитрівна*

Кафедра української мови і літератури

*Погибенко Галина Іванівна Глущенко Тамара Миколаївна Нефьодова Надія
Михайлівна Пурчин Ольга Наумівна Приймак Ганна Петрівна Тасуха
Майя Юрійвна Борсуک Галина Іванівна Олійник Параска Дмитрівна Зуб
Ганна Кирилівна Олійник Віра Антонівна Войтенко Петяна Григорівна
Машкова Ольга Іовна Царенко Валентина Миколаївна Карпович Софія
Степанівна Галушко Алла Миколаївна Зрібняк Петяна Анатоліївна*

Кафедра російської мови і літератури, зарубіжної літератури

*Журавель Воля Степанівна Багрій Лідія Іванівна Дубогрій Катерина
Іванівна Комар Наталія Іванівна Сизова Надія Олексіївна Зінчик Ганна
Григорівна Демченко Ніна Іванівна Пєртичка Валентина Павлівна
Безлунна Людмила Михайлівна Лобко Ніна Григорівна Бабаєва Світлана
Віталіївна Солодовник Лариса Миколаївна*

Хто прибирав невтомними руками Все те, що учень в школі насмітив, За світло і тепло постійно турбувався, Склив вікна і підлогу мив? Спасибі щире скажемо Вам -Невтомним техпрацівникам.

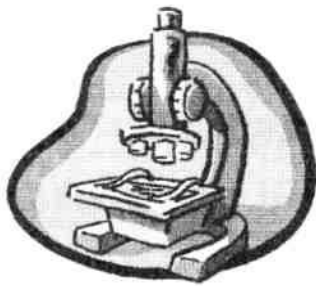
- 1. Калюжний Іван Анастасійович*
- 2. Сидоренко Григорій Петрович*
- 3. Махатило Григорій Семенович*
- 4. Кириченко Олексій Антонович*
- 5. Дулич Василь Єрофеевич*
- 6. Ільїн Василь Михайлович*
- 7. Гапоненко Олексій Єгорович*
- 8. Бобир Анатолій Михайлович*
- 9. Бобир Надія Петрівна*
- 10. Кривчун Олег Михайлович*
- 11. Якубовський Анатолій Миколайович*
- 12. Коломієць Сергій Павлович*
- 13. Приймак Галина Яківна*
- 14. Лянна Катерина Пантелеймонівна*
- 15. Лугова Петяна Марківна*
- 16. Попівнич Петяна Григорівна*
- 17. Кривчун Петяна Мусіївна*

18. *Квач Катерина Іванівна*
19. *Пімощик Віра Андріївна*
20. *Кривенко Ганна Іванівна*
21. *Післицька Валентина Гнатівна*
22. *Курило Наталія Василівна*
23. *Оксюта Ніна Іванівна*
24. *Сагура Валентина Василівна*
25. *Литвин Галина Федосіївна*
26. *Безрідна Любов Іванівна*
27. *Кривчун Катерина Свиридівна*
28. *Запорізька Галина Марківна*
29. *Сеник Катерина Сергіївна*
30. *Кривчун Надія Олександрівна*
31. *Сметаніна Ніна Анатоліївна*
32. *Козленко Ніна Михайлівна*
33. *Кошман Тамара Владиславівна*
34. *П'ятецька Ольга Андріївна*
35. *Петренко Роман Володимирович*
36. *Мусієнко Юрій Григорович*

*Фінансові звіти, рахунки, Ремонт приміщень, чистота, Заготівля овочів -
полів дарунки, Щоб добре жила дітвора. Хто несе такий тягар? Завгосп -
школи господар.*

- 1. Черв'як Михайло Олексійович - з 1950 р.*
- 2. Брижашова Надія Іванівна - з 1983 р.*
- 3. Сеник Катерина Сергіївна - з 1985 р.*
- 4. Мощенко Григорій Олександрович - 1991 р.*
- 5. Горбань Надія Іванівна - 1994 р.*

*В школі лаборантом працювати -Треба багато всього знати. Він пробірки й
хімреативи готує, Фізичні прилади все ремонтує, На лабораторній роботі
підкаже, Цікавий фільм чи діафільм покаже.*

- 1. Зубенко Михайло Іванович*
- 2. Кошман Олександр Тригорович*
- 3. Борисенко Роза Петрівна*
- 4. Борсук Валентина Петрівна*
- 5. Руденко Наталія Володимирівна*

Кафедра іноземних мов

*Завгородній Іван Прокопович Свир Микола Тригорович Швидун Ганна
Архипівна Шульга Віра Іванівна Денисенко Домна Іванівна Кононенко Лідія
Михайлівна Коротенко Тригорій Миколайович Зінчик Ольга Петрівна
Кудояр Людмила Федорівна Козленко Світлана Василівна Апостол
Людмила Тригорівна Пруханова Надія Сергіївна Солодовник Лариса
Миколаївна Носаль Людмила Володимирівна*

Кафедра географії

*Сирота Тригорій Федосійович Стебіляєва Ольга Василівна Борсуک Олег
Миколайович Бибик Владислав Петрович Ковган Світлана Михайлівна*

Кафедра біології

*Олексієнко Надія Іванівна Онісімов Борис Тригорович
Войтенко Марія Федосіївна Лець Олександр Трохимівна
Марченко Сергій Костянтинович Лисенко Людмила Олексіївна
Педченко Лариса Андріївна*

Кафедра хімії

*Ущатівська Марія Марківна Рябоус Федір Назарович Власенко Надія
Олексіївна Сенецька Оксана Анатоліївна*

Кафедра фізичної культури, ЗВ

*Завгородній Василь Степанович Ліхачов Василь Андрійович
Скрипченко Микола Іванович Скрипченко Олександр Миколайович Пінчук
Василь Миколайович Бурим Михайло Андрійович Гашко Володимир
Павлович Повх Олексій Михайлович Харченко Лілія Тригорівна Міщенко
Олександр Анатолійович Здоровик Сергій Васильович Ярмоленко Микола
Тригорович Директор школи*

*Довженко Дмитро Іванович Рябоус Федір Назарович Тречаний Василь
Трохимович Безверхий Федір Ваніфатович Сова Микола Родіонович*

*Зінченко Павло Іванович Зуб Прохім Сергійович Зінчик Галина Тригорівна
Кушвид Петяна Миколаївна Приймак Микола Олексійович Ковган Олег
Володимирович Саражин Любов Андріївна*

Завуч школи

*Зінчик Галина Тригорівна Сизова Надія Олексіївна Войтенко Василь
Іванович Кушвид Петяна Миколаївна Безлунна Людмила Михайлівна
Власенко Надія Олексіївна Онісімов Борис Тригорович Борсук Галина
Іванівна Жовнір Олена Віталіївна В'язовська Ніна Михайлівна*

*Проживи хоч довгих двісті літ, Всю планету обійди навколо, Збережи у
згадках цілий світ, Пой, що ним для тебе стала школа...*

